

TREDJE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 22 JANUARI

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 1994:

Läsning

2 Sam 5:1-7, 10

Alla Israels stammar kom till David i Hebron och sade så: »Vi är ju kött och ben av dig. Redan för länge sedan, då Saul ännu var kung över oss, var det du som var ledare och anförare för Israel. Och till dig har Herren sagt: Du skall vara en herde för mitt folk Israel, ja, du skall vara en furste över Israel.« När så alla de äldste i Israel kom till kungen i Hebron, slöt kung David ett förbund med dem där i Hebron inför Herren. Och sedan smorde de David till kung över Israel. David var trettio år gammal, när han blev kung, och han regerade i fyrtio år. I Hebron regerade han över Juda i sju år och sex månader, och i Jerusalem regerade han i trettiotre år över hela Israel och Juda.

Och kungen drog med sina män till Jerusalem mot jebuséerna, som bodde där i landet. De sade då till David: »Hit in kommer du inte. Blinda och halta skall driva bort dig, de menar att 'David inte skall komma hit in.'« Men David intog likväl Sions borg, det är Davids stad. Och David blev allt mäktigare och mäktigare, och Herren, härskarornas Gud, var med honom.

Responsoriepsalm

Ps 89:20-22, 25-26 (R. 25a)

R. Min trofasthet och min nåd skall vara med honom.

Herre, du sade en gång i en syn till dina fromma:

»Jag har lagt hjälp i en hjältes hand,
jag har upphöjt en yngling ur folket. R.

Jag har funnit min tjänare David
och smort honom med min heliga olja.
Min hand skall stadigt vara med honom,
och min arm skall styrka honom. R.

Min trofasthet och min nåd skall vara med honom,
och i mitt namn skall hans horn bli upphöjt.
Jag skall lägga havet under hans hand
och strömmarna under hans högra hand.« R.

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 2022:

Läsning

2 Sam 5:1-7, 10

Alla Israels stammar kom till David i Hebron. "Vi är av samma kött och blod som du", sade de. "Redan förut, när Saul var vår kung, var det du som förde befälet över Israel, och Herren sade till dig: Du skall vara herde för mitt folk Israel, du skall vara

Israels furste." Alla de äldste i Israel kom alltså till kung David i Hebron. Där slöt han förbund med dem inför Herren, och de smorde honom till kung över Israel.

David var trettio år då han blev kung, och han regerade i fyrtio år: sju år och sex månader i Hebron över Juda och trettiotre år i Jerusalem över både Israel och Juda.

Kungen tågade nu med sina män mot Jerusalem, mot jevuseerna, som bodde där. Dessa sade till David: "Här slipper du aldrig in – blinda och halta skall slå dig tillbaka!" De menade att David inte kunde komma in i staden. Men David intog Sionsborgen, alltså Davids stad.

David blev allt mäktigare, och Herren, härskarornas Gud, var med honom.

Responsoriepsalm

Ps 89:20–22, 25–26 (R. 25a)

R. Min trofasthet och min nåd skall vara med honom.

Du sade en gång i en syn till dina fromma:

"Jag har lagt hjälp i en hjältes hand,
jag har upphöjt en yngling ur folket. R.

Jag har funnit min tjänare David
och smort honom med min heliga olja.
Min hand skall stadigt vara med honom,
och min arm skall styrka honom. R.

Min trofasthet och min nåd skall vara med honom,
och i mitt namn skall hans horn bli upphöjt.
Jag skall lägga havet under hans hand,
strömmarna under hans högra hand. R.

Halleluja

Jfr 2 Tim 1:10

V. Vår frälsare Kristus Jesus har utplånat döden
och dragit liv och oförgänglighet fram i ljuset
genom evangeliet.

Evangelium

Mark 3:22–30

Vid den tiden sade de skriftlärda som hade kommit ner från Jerusalem att Jesus var besatt av Beelsebul och att det var med demonernas furste som han drev ut demonerna. Han kallade dem till sig och talade till dem i liknelser: »Hur kan Satan driva ut Satan? Om ett rike är splittrat kan det riket inte bestå. Om en familj är splittrad kan den familjen inte bestå. Om Satan gör uppror mot sig själv och splittras, kan han inte bestå – det är slutet för honom. Ingen kan gå in och plundra en stark man på vad han äger, om han inte först binder honom; sedan kan han plundra hans hus. Sannerligen, människorna skall få förlåtelse för allt, för sina synder och för sina hädelser, hur de än hädar. Men den som hädar den helige Ande får aldrig någonsin förlåtelse utan är skyldig till evig synd.« De hade ju sagt att han hade en oren ande.

TISDAG DEN 23 JANUARI

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 1994:

Läsning

2 Sam 6:12b–15, 17–19

David gick och hämtade Guds ark ur Obed-Edoms hus upp till Davids stad under jubel. Och när de som bar Herrens ark hade gått sex steg framåt, offrade han en tjur och en gödkalv. Självt dansade David med all makt inför Herren, och David var vid tillfället klädd i en linne-efod. Så hämtade David och hela Israel Herrens ark dit upp under jubel och basuners ljud. Sedan de hade fört Herrens ark dit in, ställde de den på dess plats i tältet som David hade slagit upp åt den. Och därefter offrade David brännoffer inför Herren, likaså tackoffer. När David hade offrat brännoffret och tackoffret, välsignade han folket i Herren Sebaots namn. Och åt allt folket, åt var och en i hela skaran av israeliter, både man och kvinna, gav han en kaka bröd, ett stycke kött och en druvkaka. Sedan gick allt folket hem, var och en till sitt.

Responsoriepsalm

Ps 24:7–10 (R. 8a)

R. Vem är ärans konung? Det är Herren.

Höj, ni portar, era huvuden,
höj er, ni eviga dörrar,
för att ärans konung må träda in. R.

Vem är då ärans konung?
Det är Herren, stark och väldig,
Herren, väldig i strid. R.

Höj, ni portar, era huvuden,
höj dem, ni eviga dörrar,
för att ärans konung må träda in. R.

Vem är då denne ärans konung?
Det är Herren Sebaot,
han är ärans konung. R.

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 2022:

Läsning

2 Sam 6:12b–15, 17–19

David gick till Obed-Édoms hus och lät föra upp Guds ark i festtåg därifrån till Davids stad. När de som bar Herrens ark hade gått sex steg framåt offrade David en tjur och en gödkalv, och klädd i linne-efod dansade han sedan med liv och lust inför Herren. David och hela Israel förde så upp Herrens ark under jubelrop och fanfarer.

Herrens ark fördes in och ställdes på sin plats i det tält som David hade rest åt den. Sedan offrade David brännoffer inför Herren och även gemenskapsoffer, och då han hade avslutat offren välsignade han folket med Herren Sebaots namn. Till varje

man och kvinna i den stora skaran israeliter delade han ut en brödkaka, en kaka dadlar och en kaka russin; sedan gick var och en hem till sitt.

Responsoriepsalm

Ps 24:7-10 (R. jfr 8ab)

R. Vem är ärans konung? Det är Herren.

Höj, ni portar, era huvuden,
höj er, ni eviga dörrar,
för att ärans konung må träda in. R.

Vem är då ärans konung?
Det är Herren, stark och väldig,
Herren, väldig i strid. R.

Höj, ni portar, era huvuden,
höj dem, ni eviga dörrar,
för att ärans konung må träda in. R.

Vem är då denne ärans konung?
Det är Herren Sebaot,
han är ärans konung. R.

Halleluja

Jfr Matt 11:25

V. Välsignad är du, Fader, himlens och jordens Herre,
som uppenbarat himmelrikets hemligheter
för dem som är som barn.

Evangelium

Mark 3:31-35

Vid den tiden kom Jesu mor och hans bröder. De stannade utanför och skickade bud efter honom. Det satt mycket folk omkring honom och de sade: »Din mor och dina bröder är här utanför och söker dig.« Jesus svarade dem: »Vem är min mor och mina bröder?« Han såg på dem som satt runt omkring honom och sade: »Det här är min mor och mina bröder. Den som gör Guds vilja är min bror och syster och mor.«

ONSDAG DEN 24 JANUARI

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 1994:

Läsning

2 Sam 7:4-17

Herrens ord kom till Natan om natten. Han sade: »Gå och säg till min tjänare David: Så säger Herren: Skulle du bygga mig ett hus att bo i? Jag har ju inte bott i något hus, allt från den dag då jag förde Israels barn upp ur Egypten ända till denna dag, utan jag har flyttat omkring i ett tält, i ett tabernakel. Har jag då någonsin, var jag än flyttade omkring med alla Israels barn, talat och sagt så till någon enda av Israels stammar, som jag har förordnat till herde för mitt folk Israel: 'Varför har ni inte byggt mig ett hus av cederträ?'

Och nu skall du säga så till min tjänare David: Så säger Herren Sebaot: Från betesmarken, där du följde fåren, har jag hämtat dig, för att du skulle bli en furste

över mitt folk Israel. Och jag har varit med dig på alla dina vägar och utrotat alla dina fiender för dig. Och jag vill göra dig ett namn så stort som de störstas namn på jorden. Jag skall bereda en plats åt mitt folk Israel och plantera det, så att det får bo kvar där utan att vidare bli oroat. Orättfärdiga människor skall inte mer förtrycka det, som det skedde förr i tiden och som det har varit allt från den tid då jag förordnade domare över mitt folk Israel. Och jag skall låta dig få ro för alla dina fiender. Så förkunnar nu Herren för dig, att Herren skall bygga ett hus åt dig. När din tid är ute och du vilar hos dina fäder, skall jag efter dig upphöja den son som skall utgå ur ditt liv. Och jag skall befästa hans kungadöme. Han skall bygga ett hus åt mitt namn, och jag skall befästa hans kungatron för evig tid. Jag skall vara hans fader, och han skall vara min son, så att jag visserligen, om han gör något illa, skall straffa honom med ris, som människor brukar tuktas, och med plågor, sådana som drabbar människors barn. Men min nåd skall inte vika från honom, som jag lät den vika från Saul, vilken jag lät skjuta åt sidan för dig. Ditt hus och ditt kungadöme skall bestå inför dig till evig tid. Ja, din tron skall vara befäst för evig tid.«

Helt i överensstämmelse med dessa ord och med denna syn talade nu Natan till David.

Responsoriepsalm

Ps 89:4–5, 27–30 (R. 29a)

R. Jag skall bevara min nåd åt honom i evighet.

Jag har slutit ett förbund med min utvalde,
med ed har jag lovat min tjänare David:

Jag skall befästa din ätt för evigt
och låta din tron bestå från släkte till släkte. R.

Han skall kalla mig så: Du min fader,
min Gud och min frälsnings klippa.
Ja, jag skall göra honom till den förstfödde,
till den högste bland konungarna på jorden. R.

Jag skall bevara min nåd åt honom i evighet,
mitt förbund med honom skall stå fast.

Jag skall låta hans ätt bestå för evigt,
hans tron, så länge himmelen varar. R.

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 2022:

Läsning

2 Sam 7:4–17

Herrens ord kom en natt till Natan: "Gå till min tjänare David och säg honom: Så säger Herren: Skulle du bygga mig ett hus att bo i? Jag har aldrig bott i något hus utan har flyttat omkring med ett tält som boning alltsedan jag förde Israels folk ut ur Egypten. Under hela den tid jag färdats med israeliterna har jag aldrig förebrått någon av deras domare, dessa som jag satt till herdar för mitt folk Israel, att de inte har byggt mig ett hus av cederträ.

Du skall vidare framföra detta till min tjänare David: Så säger Herren Sebaot: Jag hämtade dig från betesmarken och fåren, för att du skulle bli furste över mitt folk, över Israel. Jag har varit med dig vart du än gått och krossat alla fiender i din väg. Jag skall göra dig lika ryktbar som de största på jorden, och åt mitt folk Israel skall jag ge ett land där jag gör dem rotfasta och där de skall få stanna. De skall inte mera oroas och inte längre förtryckas av onda människor som tidigare, som på den tid då jag insatte domare över mitt folk Israel. Ja, du skall få leva i fred för alla dina fiender.

Nu kungör Herren att han skall bygga dig ett hus, ett kungahus. Och då dina dagar är till ända och du vilar hos dina fäder skall jag låta en ättling till dig, en som du själv har avlat, efterträda dig, och jag skall trygga hans kungavälde. Han skall bygga ett hus åt mitt namn, och jag skall befästa hans kungatron för all framtid. Jag skall vara hans fader och han skall vara min son. När han felar skall jag visa honom till rätta med sträng hand, som när människorna agar sina barn. Men min nåd skall inte vika från honom, så som jag lät den vika från Saul, som jag tvingade att vika för dig. Ditt hus och ditt kungavälde skall bestå inför mig i all framtid, och din tron skall aldrig vackla.”

Natan framförde till David allt detta som Herren hade sagt och uppenbarat. Så lyder Herrens ord.

Responsoriepsalm

Ps 89:4–5, 27–30 (R. 29a)

R. Jag skall bevara min nåd åt honom i evighet.

Jag har slutit ett förbund med min utvalde,
med ed har jag lovat min tjänare David:
Jag skall befästa din ätt för evigt
och låta din tron bestå från släkte till släkte. R.

Han skall kalla mig så: Du min fader,
min Gud och min frälsnings klippa.
Jag skall göra honom till den förstfödde,
till den högste bland kungarna på jorden. R.

Jag skall bevara min nåd åt honom i evighet,
mitt förbund med honom skall stå fast.
Jag skall låta hans ätt bestå för evigt,
hans tron, så länge himmelen varar. R.

Halleluja

V. Säden är Guds ord, den som sår är Kristus;
alla som finner honom får det eviga livet.

Evangelium

Mark 4:1–20

Vid den tiden började Jesus undervisa vid sjön igen. Massor av folk samlades kring honom, och därför steg han i en båt och satt i den ute på vattnet, medan folket stod

på stranden. Han undervisade dem med många liknelser, och i sin undervisning sade han: »Hör! En man gick ut för att så. När han sådde, föll en del på vägkanten, och fåglarna kom och åt upp det. En del föll på de steniga ställena, där det inte fanns mycket jord, och det kom fort upp, eftersom myllan var tunn. Men när solen steg, sveddes det och vissnade bort, eftersom det var utan rot. En del föll bland tistlarna, och tistlarna växte upp och kvävde det, och det gav ingen skörd. Men en del föll i den goda jorden, det kom upp och växte och gav skörd. Det gav trettiofalt, sextiofalt och hundrafalt igen.« Och han sade: »Hör, du som har öron att höra med.«

När han blev ensam med de tolv och de andra som var med honom, frågade de honom om liknelserna. Han sade: »Ni har fått veta Guds rikes hemlighet, men för dessa som står utanför är allt bara liknelser, för att *de skall se med sina ögon utan att se och höra med sina öron utan att förstå, så att de inte omvänder sig och får förlåtelse.*«

Och han sade till dem: »Om ni inte förstår denna liknelse, hur skall ni då alls kunna fatta några liknelser? Vad mannen sår är ordet. Vägkanten, det är de hos vilka ordet blir sått men som knappt har hört det förrän Satan kommer och tar bort ordet som har såtts i dem. De som får sådden på de steniga ställena, det är de som tar emot ordet med glädje när de hör det men inte har något rotfäste inom sig utan är flyktiga; blir det sedan lidanden och förföljelser för ordets skull kommer de genast på fall. Hos andra har sådden fallit bland tistlarna. Det är de som hör ordet, men världsliga bekymmer, rikedomens lockelser och alla möjliga begär tränger in och kväver ordet, så att det inte ger någon skörd. Men de som har tagit emot sådden i den goda jorden, det är sådana som hör ordet och tar det till sig och bär frukt trettiofalt, sextiofalt och hundrafalt.«

TORSDAG DEN 25 JANUARI

S:T PAULUS OMVÄNDELSE

Fest

Läsning

Apg 22:3–16

Paulus sade till folket i Jerusalem: »Jag är själv jude, född i Tarsos i Kilikien men uppfostrad här i staden. Hos Gamaliel har jag fått grundlig undervisning i vår fäderneärvda lag. Jag har kämpat för Guds sak lika ivrigt som ni alla gör i dag. Jag har varit dödsfiende till Vägen och tagit fast både män och kvinnor och satt dem i fängelse. Det kan översteprästen och hela rådet intyga. Av dem fick jag med mig brev till våra bröder i Damaskus och reste dit för att också där fångsla folk och föra dem till Jerusalem, där de skulle få sitt straff.

Men under färden, då jag närmade mig Damaskus, omgavs jag plötsligt mitt på dagen av ett bländande ljussken från himlen. Jag föll till marken och hörde en röst säga till mig: 'Saul, Saul, varför förföljer du mig?' Jag frågade: 'Vem är du, herre?' Han svarade: 'Jag är Jesus från Nasaret, den som du förföljer.' De som var med mig såg ljuset men hörde inte rösten som talade till mig. Jag frågade: 'Vad skall jag göra, herre?' Och Herren svarade: 'Gå genast till Damaskus. Där skall du få veta allt som du har utsetts att göra.' Eftersom strålglansen hade gjort mig blind, fick mina följeslagare leda mig vid handen, och så kom jag fram till Damaskus.

Ananias, en from och lagtrogen man som hade gott namn om sig bland alla judarna i staden, kom till mig, ställde sig vid min sida och sade: 'Saul, min broder,

öppna dina ögon och se!' Och strax kunde jag se honom. Han sade: 'Våra fäders Gud har utvalt dig till att få kunskap om hans vilja, till att se den Rättfärdige och till att höra hans röst. Du skall bli hans vittne och berätta för alla människor vad du har sett och hört. Tveka inte! Åkalla hans namn och låt dig genast döpas och tvättas ren från dina synder.' »

eller:

Läsning

Apg 9:1-22

Saul, som ännu rasade av mordlust mot Herrens lärjungar, gick till översteprästen och bad att få med sig brev till synagogorna i Damaskus: om han fann några som hörde till Vägen, män eller kvinnor, skulle han få fångsla dem och föra dem till Jerusalem. Men när han på sin resa närmade sig Damaskus, omgavs han plötsligt av ett bländande ljussken från himlen. Han föll till marken och hörde en röst som sade till honom: »Saul, Saul, varför förföljer du mig?« Han frågade: »Vem är du, herre?« – »Jag är Jesus, den som du förföljer. Stig upp och gå in i staden, så får du veta vad du skall göra.« Hans reskamrater stod förstummade; de hörde rösten men såg ingen. Saul reste sig upp, men fast hans ögon var öppna kunde han inte se. De tog honom då vid handen och ledde honom in i Damaskus. Under tre dagar var han blind, och han varken åt eller drack.

I Damaskus fanns en lärjunge som hette Ananias. Till honom sade Herren i en syn: »Ananias!« Han svarade: »Ja, herre.« Herren sade: »Gå genast till Raka gatan, och fråga i Judas hus efter en som heter Saul och är från Tarsos. Han ber, och i en syn har han sett en man som heter Ananias komma in och lägga sina händer på honom för att han skall se igen.« – »Herre«, svarade Ananias, »jag har hört från många håll om den mannen och allt ont han har gjort mot dina heliga i Jerusalem. Och nu är han här med fullmakt från översteprästerna att gripa alla som åkallar ditt namn.« Men Herren sade till honom: »Gå, honom har jag utvalt till mitt redskap. Han skall föra ut mitt namn till hedningar och kungar och Israels folk, och jag skall låta honom veta hur mycket han måste lida för mitt namns skull.«

Ananias gav sig i väg och gick till Judas hus. Han lade sina händer på Saul och sade: »Saul, min broder! Herren själv, Jesus, som visade sig för dig på vägen hit, har sänt mig för att du skall få tillbaka din syn och fyllas av helig ande.« Då var det som om fjäll hade fallit från Sauls ögon, och han kunde se igen. Han lät genast döpa sig, och när han hade ätit, återfick han krafterna.

Han stannade några dagar hos lärjungarna i Damaskus och började genast förkunna i synagogorna att Jesus är Guds son. Alla som hörde honom häpnade och sade: »Var det inte han som i Jerusalem ville förgöra alla som åkallar Jesu namn? Har han inte kommit hit för att gripa dem och ställa dem inför översteprästerna?« Men Saul uppträdde med allt större kraft och gjorde judarna i Damaskus svarslösa när han bevisade att Jesus är Messias.

Responsoriepsalm

Ps 117 (R. Mark 16:15)

R. Gå ut överallt i världen och förkunna evangeliet
eller: Halleluja.

Lova Herren, alla hedningar,
prisa honom, alla folk. R.

Ty hans nåd är väldig över oss,
och Herrens sanning varar i evighet. R.

Halleluja

Joh 15:16

V. Jag har utvalt er och bestämt er till att gå ut i världen och bära frukt, frukt som består, säger Herren.

Evangelium

Mark 16:15–18

Vid den tiden uppenbarade sig Jesus för de elva och sade till dem: »Gå ut överallt i världen och förkunna evangeliet för hela skapelsen. Den som tror och blir döpt skall räddas, men den som inte tror skall bli dömd. Dessa tecken skall följa dem som tror: i mitt namn skall de driva ut demoner, de skall tala nya tungomål, de skall ta ormar med sina händer, de skall inte bli skadade om de dricker dödligt gift, och de skall lägga sina händer på sjuka och göra dem friska.«

FREDAG DEN 26 JANUARI

S:T TIMOTHEOS OCH S:T TITUS

Minnesdag

Läsning

2 Tim 1:1–8

Från Paulus, genom Guds vilja Kristi Jesu apostel enligt löftet om liv i Kristus Jesus, till hans kära barn Timotheos. Nåd, barmhärtighet och frid från Gud fadern och Kristus Jesus vår herre.

Jag tackar Gud, som jag liksom mina förfäder tjänar med rent uppsåt, och minns dig ständigt i mina böner, dag och natt. Jag minns dina tårar och längtar efter att få se dig igen för att fyllas av glädje. Jag har blivit påmind om den uppriktiga tro som finns hos dig och som fanns redan hos din mormor Lois och din mor Eunike; jag är viss om att den finns också hos dig. Därför påminner jag dig om att du skall blåsa liv i den nådegåva från Gud som finns hos dig sedan jag lade mina händer på dig. Ty Gud har inte gett oss modlöshetens ande utan kraftens, kärlekens och självbesinningens. Skäms alltså inte för vittnesbördet om vår Herre och inte heller för mig som är fånge för hans skull, utan lid för evangeliet du också, med kraften från Gud.

eller:

Läsning

Tit 1:1–5

Från Paulus, Guds tjänare och Jesu Kristi apostel, sänd att föra Guds utvalda till tro och till kunskap om vår religions sanning, med dess hopp om evigt liv som Gud,

som aldrig ljuger, har utlovat för oändligt länge sedan – när tiden var inne gjorde han sitt ord känt för alla genom den förkunnelse som har anförtrotts mig enligt Guds, vår frälsares, befallning – från Paulus till Titus, hans äkta barn i den gemensamma tron. Nåd och frid från Gud fadern och Kristus Jesus vår frälsare.

När jag lämnade dig kvar på Kreta, var det för att du skulle ordna det som återstod att göra och tillsätta äldste i varje stad efter mina anvisningar.

Responsoriepsalm

Ps 96:1–3, 7–8a, 10 (R. 3)

R. Förkunna Herrens under bland folken.

Sjung en ny sång till Herrens ära,
sjung till Herrens ära, alla länder,
sjung till Herrens ära, lova hans namn. R.

Båda glädje var dag, besjung hans frälsning,
förkunna bland hedningarna hans ära,
bland alla folk hans under. R.

Ära Herren, alla folkslag,
ära Herrens majestät,
ära Herrens höga namn. R.

Säg bland hedningarna: »Herren är nu konung!
Därför står jordkretsen orubbligt fast,
med rättvisa dömer han folken.« R.

Halleluja

Luk 4:18

V. Herren har sänt mig
att frambära ett glädjebud till de fattiga
och att förkunna befrielse för de fångna.

Evangelium

Luk 10:1–9

Vid den tiden utsåg Herren ytterligare sjuttio två och sände dem före sig två och två till varje stad och plats dit han själv ämnade sig. Han sade till dem: »Skörden är stor men arbetarna få. Be därför skördens herre att han sänder ut arbetare till sin skörd. Gå, jag skickar er som lamm in bland vargar. Ta inte med er några pengar, någon påse eller några sandaler, och stanna inte på er väg för att hälsa. När ni kommer in i ett hus, så säg först: Frid över detta hus. Och om där bor en fridens man, skall den frid ni kommer med bli kvar hos honom; annars skall den vända tillbaka till er. Stanna sedan i det huset och ät och drick vad som bjuds; arbetaren är värd sin lön. Flytta inte från hus till hus. Och när ni kommer till en stad där man tar emot er, ät då det som sätts fram, bota de sjuka som finns där och säg till folket: Guds rike är snart hos er.«

LÖRDAG DEN 27 JANUARI

Läsning

2 Sam 12:1-7a, 10-17

Herren sände Natan till David. När han kom in till honom, sade han till honom: »Två män bodde i samma stad. Den ene var rik och den andre fattig. Den rike hade får och fäkreatur i stor mängd. Men den fattige hade inte mer än ett enda litet lamm, som han hade köpt. Han födde upp det, och det växte upp hos honom och hans söner, tillsammans med dem: det åt av hans bröststycke och drack ur hans bägare och låg i hans famn och var för honom som en dotter. Så kom en vägförande till den rike mannen. Då nådes han inte ta av sina får och fäkreatur för att tillaga åt den resande som hade kommit till honom, utan han tog den fattige mannens lamm och tillagade det åt mannen som hade kommit till honom.«

Då upptändes Davids vrede våldsamt mot den mannen, och han sade till Natan: »Så sant Herren lever: dödens barn är den man som har gjort detta. Och lammet skall han ersätta fyradubbelt, därför att han gjorde sådant och eftersom han var så obarmhärtig.«

Men Natan sade till David: »Du är den mannen. Så skall svärdet inte heller vika från ditt hus till evig tid, därför att du har föraktat mig och tagit hetiten Urias maka till hustru. Så säger Herren: Se, jag skall låta olyckor komma över dig från ditt eget hus, och jag skall ta dina hustrur inför dina ögon och ge dem åt en annan, och han skall ligga hos dina hustrur mitt på ljusa dagen. Ty nog har du gjort sådant i hemlighet, men jag vill låta detta ske inför hela Israel och det på ljusa dagen.« Då sade David till Natan: »Jag har syndat mot Herren.« Natan sade till David: »Så har också Herren förlåtit dig din synd. Du skall inte dö. Men eftersom du genom denna gärning har kommit Herrens fiender att förakta honom, skall också den son som har blivit född åt dig döden dö.« Sedan gick Natan hem igen.

Herren slog barnet som Urias hustru hade fött åt David, han slog det, så att det blev dödssjukt. Då sökte David Gud för gossens skull. Och David fastade, och när han kom hem, låg han på bara marken över natten. Då stod de äldste i hans hus upp och gick till honom för att förmå honom att stiga upp från marken. Men han ville inte, och han åt inte heller något med dem.

Responsoriepsalm

Ps 51:12-17 (R. 12a)

R. Skapa i mig, Gud, ett rent hjärta.

Skapa i mig, Gud, ett rent hjärta,
och ge mig på nytt en frimodig ande.
Förkasta mig inte från ditt ansikte,
och ta inte din helige Ande ifrån mig. R.

Låt mig åter få fröjdas över din frälsning,
och uppehåll mig med villighetens ande.
Då skall jag lära överträdarna dina vägar,
och syndarna skall omvända sig till dig. R.

Rädda mig från blodsdåd, Gud, min frälsare,

så skall min tunga jubla över din rättfärdighet.
Herre, öppna mina läppar,
så att min mun kan förkunna ditt lov. R.

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 2022:

Läsning

2 Sam 12:1-7a, 10-17

Herren sände Natan till David, och han gick till honom och sade: "Två män bodde i samma stad, den ene rike och den andre fattig. Den rike ägde får och kor i överflöd, den fattige ägde ingenting utom ett enda litet lamm, som han hade köpt och fött upp. Det fick växa upp hos honom och hans barn. Det åt av hans bröd och drack ur hans bägare och låg i hans famn. Det var som en dotter för honom. En dag fick den rike en gäst, men han ville inte ta något av sina egna djur för att laga till det åt sin gäst utan tog den fattiges lamm och anrättade det."

David blev ursinnig och sade till Natan: "Så sant Herren lever: den mannen har förtjänat döden. Och lammet skall han ersätta sju gånger om, för att han handlade som han gjorde och var så obarmhärtig." - "Du är den mannen", sade Natan. Nu skall svärdet i all framtid hemsöka din ätt, därför att du föraktade mig och tog hettiten Urías hustru. Så säger Herren: Jag skall låta olyckan komma över dig från din egen familj. Inför dina ögon skall jag ta dina hustrur och ge dem åt en annan, och han skall ligga med dem mitt på ljusa dagen. Vad du har gjort i löndom, det skall jag låta ske inför hela Israel i fullt dagsljus." David sade: "Jag har syndat mot Herren." Natan svarade: "Herren förlåter dig din synd, du skall icke dö. Men eftersom du trotsade Herren skall den son som har fötts åt dig dö." Sedan gick Natan hem.

Herren lät en svår sjukdom drabba den son som Urías hustru hade fött åt David. David bad till Gud för barnet och höll sträng fasta, och när han kom hem för att sova lade han sig på golvet. Hovets äldste försökte få honom att stiga upp från golvet, men han vägrade och ville inte heller äta tillsammans med dem. På sjunde dagen dog pojken,

Responsoriepsalm

Ps 51:12-17 (R. 12a)

R. Skapa i mig, Gud, ett rent hjärta.

[Skapa i mig, Gud, ett rent hjärta,
ge mig på nytt en frimodig ande.
Förkasta mig inte från ditt ansikte,
ta inte din heliga ande ifrån mig. R.

Låt mig åter få fröjdas över din frälsning,
uppehåll mig med villighetens ande.
Då skall jag lära överträdarna dina vägar,
och syndarna skall omvända sig till dig. R.

Rädda mig från blodsdåd, Gud, min frälsare,
så skall min tunga jubla över din rättfärdighet.

Herre, öppna mina läppar,
så att min mun kan förkunna ditt lov. R.

Halleluja

Joh 3:16

V. Så älskade Gud världen att han gav den sin ende Son;
de som tror på honom skall ha evigt liv.

Evangelium

Mark 4:35–41

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Låt oss fara över till andra sidan.« De lämnade folket och tog honom med sig i båten som han satt i, och andra båtar följde med. Då kom en häftig stormby och vågorna slog in i båten, så att den var nära att fyllas. Själv låg han och sov i aktern med huvudet på dynan. De väckte honom och sade: »Mästare, bryr du dig inte om att vi går under?« Han vaknade och hutade åt vinden och sade till sjön: »Tig! Håll tyst!« Vinden lade sig och det blev alldeles lugnt. Och han sade till dem: »Varför är ni rädda? Har ni ännu ingen tro?« Då greps de av stor fruktan och sade till varandra: »Vem är han? Till och med vinden och sjön lyder honom.«

FJÄRDE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 28 JANUARI

Första läsningen

5 Mos 18:15–20

Mose talade till folket och sade: »Herren, din Gud, skall låta en profet lik mig träda fram hos dig ur dina bröders led. Honom skall ni lyssna till. Det var om detta du bad Herren, din Gud, när ni var församlade vid Horeb. Du sade: 'Jag vill inte höra Herrens, min Guds, röst igen, och denna väldiga eld vill jag inte mera se, ty då kommer jag att dö.' Då sade Herren till mig: 'Vad de säger är riktigt. Jag skall låta en profet lik dig träda fram ur deras bröders led. Jag skall lägga mina ord i hans mun, och han skall förkunna för dem allt vad jag befäller honom. Men om någon inte lyssnar till mina ord, de ord han talar i mitt namn, skall jag utkräva vedergällning av den mannen. Och den profet som är så förmäten att han i mitt namn förkunnar något som jag inte har befallt honom att säga, eller som talar i andra gudars namn, den profeten skall dö.' »

Responsoriepsalm

Ps 95:1–2, 6–9 (R. jfr 8)

När responsoriepsalmen sjungs så används texten i Cecilia 662. När den läses används följande text:

R. I dag, när vi får höra hans röst,
må vi inte förhärda våra hjärtan.

Kom, låt oss jubla till Herrens ära
och hylla vår klippa, vår räddning!
Låt oss träda fram inför honom och tacka,
hylla honom med sång och spel! R.

Kom, låt oss falla ner och tillbe,
knäböja inför Herren, vår skapare,
ty han är vår Gud
och vi hans folk, fåren i hans hjord. R.

Om ni ändå ville lyssna till honom i dag!
Förhärda er inte som vid Meriva,
som den gången vid Massa i öknen,
där era fäder satte mig på prov,
prövade mig fast de sett vad jag gjort. R.

Andra läsningen

1 Kor 7:32–35

Bröder, jag ser helst att ni slipper bekymra er. Den ogifte tänker på vad som hör Herren till, hur han skall vara Herren till lags. Men den gifte tänker på vad som hör världen till, hur han skall vara sin hustru till lags, och det gör honom kluven. En ogift kvinna eller flicka tänker på vad som hör Herren till, på att hon skall vara helig till kropp och själ. Men den gifta kvinnan tänker på vad som hör världen till, hur hon skall vara sin man till lags. Detta säger jag för ert eget bästa, inte för att lägga band på er utan för att hjälpa er att leva anständigt och troget hålla fast vid Herren.

Halleluja

Matt 4:16

V. Folket som bor i mörkret har sett ett stort ljus,
och för dem som bor i dödens land och skugga har ljuset gått upp.

Evangelium

Mark 1:21–28

Jesus och hans lärjungar kom till Kafarnaum, och när det blev sabbat gick han till synagogan och undervisade. Alla överväldigades av hans undervisning, för han undervisade med makt och inte som de skriftlärda. I synagogan fanns en man som var besatt av en oren ande, och han började skrika: »Vad har du med oss att göra, Jesus från Nasaret? Har du kommit för att ta död på oss? Jag vet vem du är, Guds helige.« Men Jesus sade strängt åt honom: »Tig! Far ut ur honom!« Den orena anden ryckte och slet i mannen och gav till ett högt rop och for ut ur honom. Alla greps av bävan och började fråga varandra: »Vad är detta? En ny undervisning, med makt bakom orden! Till och med de orena andarna befäller han, och de lyder honom.« Ryktet om honom spred sig genast över hela Galileen.